

Корисна модель стосується присадибних господарств і може бути використана при утриманні птиці, зокрема курей-несучок.

Відомий спосіб утримання птиці на сітчастій підлозі з використанням переносних годівниць та напувалок, обладнанням гнізд для відкладання яєць [наприклад, Залигін О.Г., Тетьянич І.К., Заборський В.П. Механізація у присадибному господарстві. - К.: Урожай, 1987. - С.106-114]. Таке утримання птиці пов'язане з високими затратами праці, а площа приміщень використовується малоефективно.

Відомі також комплекти обладнання для утримання курей несучок, що включають дворядні кліткові батареї, бункери зі шнеками для завантаження комбікормів, ланцюгові кормороздавачі з лотковими годівницями, скребкові установки для видалення посліду та стрічкові конвеєри для збирання яєць [наприклад, комплект ОБН-1. В кн.: Болотнов П.М., Лук'янов В.М. Механізація птицеводства. - М.: Агропромиздат, 1988. - С.117-120].

Недоліками такого комплекту є досить складна структура і для умов присадибних господарств - це великі вартість та енергомісткість, що спричиняє високу собівартість кінцевої продукції.

Завданням корисної моделі є спрощення конструкції і зниження собівартості виробництва продукції птахівництва в умовах присадибних господарств.

Поставлене корисною моделлю завдання досягається тим, що в клітковій батареї для утримання птиці в умовах присадибних господарств, яка включає два блоки сітчастих кліток, встановлених на певній відстані задніми стінками один до одного і оснащених жолобковими годівницями та напувалками, згідно корисній моделі у бункері самогодівниці, що утворюється між задніми стінками блоків, з'єднаних торцевими стінками, встановлені поперечні перегородки, які розділяють бункер на відділення для основного корму та мінерального підкорму так, що кожна із кліток обслуговується $\frac{1}{2}$ довжини відділення для основного корму та $\frac{1}{2}$ довжини відділення для мінерального підкорму, а під жолобом годівниці встановлено висувний лоток для збирання яєць.

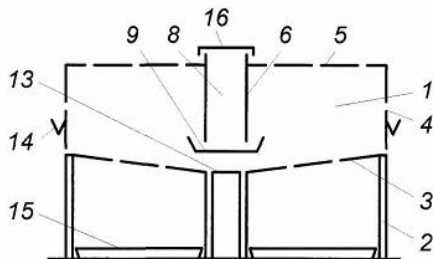
Розділення бункера самогодівниці на відділення дозволяє створювати достатній запас як основного корму так і мінерального підкорму, що забезпечує годівлю птиці протягом тривалого часу без додаткових затрат праці. Оснащення двох блоків кліток спільним висувним лотком для збирання яєць теж скорочує трудомісткість обслуговування птиці. Всі ці ознаки запропонованого рішення не складні за конструкцією, достатньо дешеві і не потребують значних затрат і підвищують ефективність одержання яєць.

Кліткова батарея схематично зображена на Фіг.1, а її вид зверху - на Фіг.2.

Кліткова батарея з двох блоків кліток 1, встановлених на каркасі 2. Дно 3, передня 4 і верхня 5 стінки блоків виконані із сітчастих елементів, а задня стінка 6 у верхній частині кліток суцільна. При цьому дно 6 клітки має нахил від передньої 4 до задньої 6 стінки. Блоки кліток встановлені на певній відстані задніми стінками 6 один до одного, а задні стінки 6 з'єднані торцевими стінками 7 так, що являють собою відкритий знизу бункер 8. Під ним із зазором розміщений висувний жолоб 9, який сумісно з вказаним бункером 8 утворюють самогодівницю. Між задніми стінками 6 блоків кліток 1 встановлені поперечні перегородки 10, які розділяють бункер 8 на відділення для основного корму 11 та мінерального підкорму 12 так, що кожна із кліток обслуговується $\frac{1}{2}$ довжини відділення для основного корму та $\frac{1}{2}$ довжини відділення для мінерального підкорму. Під жолобом 9 годівниці встановлено висувний лоток 13 для збирання яєць. Вздовж передніх стінок 4 блоків кліток 1 закріплені жолобкові напувалки 14 з регулятором рівня води вакуумного типу, а під блоками кліток встановлені висувні короби 15 для посліду. Кожна клітка оснащена дверцятами, які можуть бути розміщені на передній або верхній стінці. Бункер самогодівниці може мати знімну кришку.

Використовують кліткову батарею таким чином.

Через відкриті дверцята у кожную клітку 1 поміщають групу птиці, кількість їх у групі залежить від виду птиці і розміру клітки. Сипучі корми (наприклад, комбікорм) засипають через верх у відділення 11 бункера 8 самогодівниці, а мінеральний підкорм у відділення 12. При цьому у жолобі 9 буде підтримуватися шар обох видів корму. Товщину шару можна змінювати, наприклад, регулюванням положення жолоба 9 по висоті. Воду заливають у місткість (наприклад, пляшка, банка) і встановлюють її горловиною вниз у відповідні підставки напувалок 14, чи закріплюють кронштейнами до стійок каркаса. Послід провалюється крізь сітчасту підлогу 3 і збирається в коробах 15. Періодично відділення 11 та 12 бункера 8 і місткість напувалок 14 поповнюють відповідно кормами та водою, а короби 15 звільняють від накопиченого посліду.

Фіг. 1

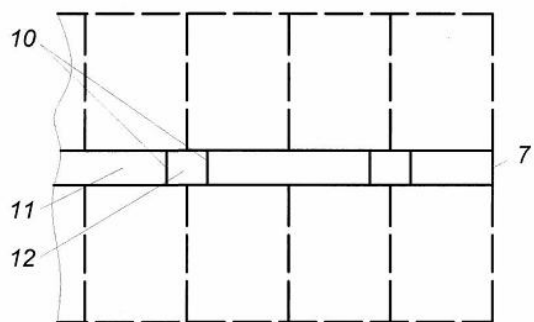

Fig. 2